בת קול. בעירובין בפ"ק (דף יג.) יצאה בת קול ואמרה הלכה כב"ה: דברי הדדי נינהו. בתכמה: ר' יהושע היא - בפ' האחה: היו בורחים עליה בשבת לעשות פחמים. לכו ביום כדי לעשות כרגל לחזמל של מילה דקסבר ר"ח מכשירי מלוה דוחין שבת כמלוה עצמה: בשר עוף בחלב. שהיה חורש בחלב תורה אור

מי סברת עשו ב"ש כדבריהם, לא עשו ב"ש כדבריהם ר' יוחנן אמר עשו ועשו ובפלוגתא [דרב ושמואל] דרב אומר לא עשו ב"ש כדבריהם ושמואל אמר עשו ועשו, אימת: אילימא קודם בת קול מ"ט דמ"ד לא עשו ואלא לאחר בת קול מ"ט דמ"ד עשו? אי בעית אימא קודם בת קול ואי בעית אימא לאחר בת קול: אי בעית אימא קודם בת קול וכגון דב"ה רובא-למ"ד לא עשו דהא ב"ה רובא ומ"ד עשו כי אזלינן בתר רובא היכא דבי הדדי נינהו הכא בית שמאי מחדדי טפי ואי בעית אימא לאחר בת קול מ"ד לא עשו דהא נפקא בת קול ומ"ד עשו רבי יהושע היא *דאמר אין משגיחין בבת קול ומ"ד עשו קרינן כאן לא תתגודדו לא תעשו *אגודות אגודות? אמר אביי *כי אמרינן לא תתגודדו כגון שתי בתי דינים בעיר אחת הללו מורים כדברי ב"ש והללו מורים כדברי ב"ה אבל שתי בתי דינים בשתי עיירות לית לן בה, אמר ליה רבא והא ב"ש וב"ה בשתי בתי דינים בעיר אחת דמי? אלא אמר רבא כי אמרינן לא תתגודדו כגון ב"ד בעיר אחת פלג מורין כדברי ב"ש ופלג מורין כדברי ב"ה אבל שתי בתי דינים בעיר אחת לית לן בה, הא שמע במקומו של רבי אליעזר היו כורתים עצים לעשות פחמים בשבת לעשות ברזל במקומו של ר' יוסי הגלילי היו אוכלים בשר עוף בחלב

מי סברת עשו וכו'. תימה שלא הקשה רבי יוחנן לר"ל מהכיא דמייתי בסמוך במקומו של ר' אליעזר היו כורתין כו' וי"ל דאין חוששין לדקדק כל כך על דבריו דממילא הוה מוקשה ממגילה כמו שהקשה בעצמו: לא עשו ב"ש כדברי הסה. תימה הא אשכחן לעשו הסה ר' טרפון כדברי ב"ש (ברכות דף י:) והלל שהביא עולתו לעזרה וחברו עליו תלמידי שמאי (ביצה דף כ:) ותניא בפרק אלו טרפות (חולין דף מד.) הרוצה לעשות כדברי ב"ש עושה ומוקי לה קודם בת קול ומיהו בלאו הכי מוכח בסמעתין דעשו: רבי יהושע היא דאמר אין משגיחין בבת קול. וא"ת ומ"ש דלא קי"ל כבת קול דר"א* אלא אמרינן בכל דוכתי דשמותי הוא ואין הלכה כמותו וכבת קול דב"ה קי"ל דהלכה כב"ה וי"ל משום דבת קול דר"א לא יצאה אלא לכבודו שאמר מן השמים יוכיחו כדאמר התם א"ל בהסיא בת קול שהיתה כנגד רבים דרבנן הוו רובא (ב) דודאי אין הלכה אבל כבת קול דב"ה קי"ל משום דהוו ב"ה רובא אלא דב"ש מחדדי טפי וא"ת ודנמא רבי יהושע נמי דוקא התם קאמר דאין משגיחין כדפירשנו אבל בעלמא לא וי"ל מדנקט ר' יהושע הא ש"מ דבכל דוכתא לא בשמים היא ש"מ דבכל דוכתא אין ליה דאין משגיחין: רבי אמרי' לא תתגודדו כגון שתי בתי דינין בעיר אחת ש"מ מה תיכן ממגילה דבעיר אחת היו קורין לבני העיר בי"ד ולבני כפרים היו מקדימים ליום הכניסה אומר הרב רבי מייס (ג) דבני כפרים היו קורין *בעירם כדמוכח בירושלמי והשתא הוו שתי בתי דינים בב' עיירות דבכי האי גוונא לא שייך לא תתגודדו תפילו לאביי, והא דקאי ליה יום הכניסה לפי שבעירם היו מתאספים לבא לבית הכנסת בשני ובחמישי לקרות התורה וכן נראה דאמר בירושלמי דבן עיר אין מוציא בן (ד) (לבד) דכל שאין מחויב בדבר אין מוציא אחרים ידי חובתם וכיון שבני הכפרים היו בקיאים לקרות ודאי היו קורין בעירם:

במקומו של רבי אליעזר במתכוין היו מביאים עצמם שיהיו ארוכים לכך משום חיבוב מצוה: לא הוה מטלטל שרגא. וא"ת הכא משום דהרואה אומר אין צריך לטלטל וי"ל דאפילו הכי הוה טופל על עליתו לא היה מטלטל: לא הוה מטלטל משום כבודו של רבי יוחנן. ואע"ג דבסוף שבת (דף קיז: וש"ס) פסיק רבי יוחנן כר"ש במוקצה מחמת איסור הכא בהדליקו בו אותה שבת איירי דאפילו לר"ש אסור אלא שבת איירי דמוקצה מחמת איסור אלא מחמת מיאוס דהא מוקצה מחמת איסור חמיר טפי לפירוש ר"ח שפירש בפ"ק דשבת (דף יט: וש"ס) גבי כרכי דזוזי ועוד דעל מוקצה מחמת מיאוס ל"ר יוחנן בפ' כירה (ד' מה:*) אבל אין לנו בנר אלא כר"ש: בשלמא עלמה לא סבירא ליה כמה בנים:

בשלמא

[ב"מ נגב ושם]

הגהות הב"ח

(א) גמ' ולא אמרינן מקומות מקומות שאני: (ב) תוס' ד"ה ר' יהושע וכו' הוו רובא כולהי אין הלכה כבת קול אבל: (ג) ד"ה כי אמרינן וכו' הרב רבי הייס הכהן דבני: (ד) בא"ד דבן עיר אין מוציא בן כפר דבל:

גליון הש"ס

גמ' ודקאי לה מאי קאי לה. בעין זה כתובות עז ע"א ולו ע"ש:

תוספות ישנים

אין מבריחין בכם קול. פי' בעירובין: והא איכא שמעא. פ"ס דמטלטל ליה בתחרי' דר' יוחנן ומבני דמודע ליה דאסור בכבוד ר' יוחנן ולא הוי מטלטל הכר במקומו ואיתה מה ענין זאת הקושיא בכאן בני תגודות הוא לא נמפרך ועוד פסיטא דמודע דשמעא שיעשה כמותו. ונראה לפרש והא איכא שמעא שיסבור דשרי לעשות תגודות אגודות לפי שלא הרגו מטלטל במקום אחד ובמקום אחר לא היה מטלטל. ומשני דמודע ליה בשמעא ואומר אל תעשה אגודות דהא שרשים אין לו מטלטלה במקומו של ר' יוחנן אין זה משום איסור עלוול אלא משום כבודו של ר' יוחנן: בני מייבי לאין בכריס

נח ב מיי' פ"ב מהל' מילה הלכה ו סמג עשין נח טוש"ע י"ד סימן שלא סעיף ו טוש"ע י"ד סימן רסו סעיף כ:

נו א מיי' פי"ב מהל' עבודת כוכבים הל' יד:

*סוגיית תוק סוגיית אלו חגר (דף נא ע"ב) תבא מקודות ומוכחות בדי לבבר בפ"ק דשבת דף כ"ב ע"ב כל המוכחות הולך אחר הראשון ודיו. בתוון-ע"ש כדבריהם תוק סוגיית אלו אומרים אחר אומרים נוסף אחר לאחר ליחתן דר"ל אחרי סוגיית אלו הגיע אולם פשוטה: ע"ש כדבריהם אל תעשה אגודות אגודות אלא תתגודדו = לא תעשו אגודות (כפי שהקשה כ"ל)

[ועיין תוס' סוכה מ"ב ד"ה אמרי' ר"ל דאסור לעשות אגודות אגודות אלא תתגודדו]

ברכות נב: פרוכין ז: פסחים קיד. ב"מ נט: חולין מד.

*לגבי שאלת קדושת המעשה ולא תתגודדו עי' תוס' ד"ה כי אמרינן

שבת קלי. חולין קסו.

ע"ל דתנן

שבת מו ע"ב

קידושין עה: [תוס' ס"ב]

[ועיין סיכה תוספות סד"ה אין לנו]

ניכו. וא"ת מכאן לה דכ"ש לב"ש מייבי כריתות לר' שמעון דפטר אחיות בזיקה מחליצה ומיבום כגון ארח כתו ויבמה אחרת דנפול קמי שמעון והם אחיות שנפלו מבני אחין ור' שמעון אמר א) נקמן כיון שהם אחיות בזיקה לא יהא לו לקוחין אפילו באחת מכן דלב"ש מייבם שמעון ומתו ראשונה אחות עקרה אין עקרה לו דהיא אסורה לו ולב"ש לא יוכל לייבמה שהיא אחת מה שלא נמקום עלה שהרי אחות זקוקה היא דלהם ערוה שרי לה אליבא דב"ש וי"ל דפריך הכי אפילו לרבנן מקשי לן אחאי לא נמנעו (ב"ש מב"ש) [ב"ש מב"ש] ואם"ל דלר' שמעון הקשי לן אף מב"ש לב"ש אחאי לא נמנעו מייבי כריתות ניכו דבריו: היא דלהם ערוה שרי לה אליבא דב"ש וי"ל דפריך הכי אפילו לרבנן מקשי לן אחאי לא נמנעו (ב"ש מב"ש) [ב"ש מב"ש] ואם"ל דלר' שמעון הקשי לן אף מב"ש לב"ש אחאי לא נמנעו מייבי כריתות ניכו דבריו:

א) נ"ל ור"ש אמר נקמן דף כח ע"ב שכל שתי אחיות שנעשו ערות זו לזו בזיקה כו'.

תוספות חד מקמאי

ובפלוגתא רב אמר לא עשו ב"ש כדבריהם ושמואל אמר עשו. ס"ד לא עשו דב"ה רובא ס"ד עשו כי אזלינן בתר רובא היכא דבי הדדי נינהו הכא ב"ש מחדדי טפי ואב"א לאחר כך ואמר עשו ר' יהושע היא דאמר אין משגיחין בב"ק ומסיק עשו ב"ש כדבריהם ולא הוו מצות אגודות אגודות אלא ב"ד אחד בעיר אחת פלגו מורו כב"ה ופלגו מורו כב"ש ואבל שתי ב"ד בעיר אחת לית לן בה: